

Một ngày nghề nhà

Tác Giả: K2 Ngô Việt Trng

Thứ Năm, 19 Tháng 4 Năm 2012 21:36

Một công nhân sống trong gia đình thì khi chờ trồng bông cùng hóa hợp tác xã của Công Sơn.

Vừa thức giấc, Ngọc vội vàng nháy xuống hé cửa nhìn ra ngoài. Chợt cha! Hình như trời đã muồn sang! Chả kíp lo chuyện v sinh cá nhân Ngọc đã lật đật thp đèn, lấy cớ nhóm bíp. Nàng nhóm cùng lúc hai lò, một bên nấu cơm, một bên nấu nước. Bao giờ nàng cũng lo sồn một nín nín c khá lìn nấu v sinh nhng th lá u ng đ c do nàng t hái l y. Vùng quê ng i ta v n dùng một vài th lá nh lá v i, lá "ng y" (không phải lá ngái), lá bồ bồ, dây lá nhãn l ng (có n i g i lá m m nê) ki m t r ng r y v x t ra, ph i khô tr t ng bao đ n u u ng đ n thay lá chè (trà). N c các th lá y ai cũng dùng đ c, c nhà s u ng su t ngày.

- Tráa một r i! T i không kíp v a b m t đi m v a b chúng nh n!

Su t tu n nay g t c y xong xuôi nên hợp tác xã không còn đánh k ng báo th c. Đêm qua đ i h p ki m đ i m thành tích v v a qua và v ch k ho ch làm ăn v t i kéo dài t i m i hai gi khuya, Ngọc v quá m t nên ng quên.

Dù sao, sáng nay Ngọc cũng cảm thấy có chút thoải mái hơn mỗi ngày. Có thể nàng đã ng đ c m t gi c h n sáu ti ng - m t gi c ng khá dài k t khi nàng làm ăn trong hợp tác xã.

Bình thường Ngọc v n th c đ y kho ng b n gi . Nàng nấu cơm n c, chia ph n ra cho t ng đ a nh . C c m l n th c ăn m i đ a, Ngọc đ ng vào m t tô riêng đ y đ n k càng. Nàng đã ch rõ s n ph n c a đ a nào, đ ch nào. Khi th c đ y, m i đ a s tùy t i n chia ph n ăn dành cho mình ra đ ăn đ trong ngày. Nói là c m cho thu n mi ng đ nghe ch bao gi cái tô cũng ch có m t ít c m đ n l m ng m khoai s n. Th m chí vài lúc, ch có khoai s n rỗng.

Th ng Tý lên bảy, th ng S u lên sáu, c hai đ a đ u có m t th i đ c cha m ô m p c ng chiu sung s ng. Riêng con Hoa lên ba, sinh ra nh m lúc chi n tranh quá kh c l i t, Ngọc ph i b nó trên tay mà ch y gi c. Cha nó l i m t b t ng khi n gia đình lâm vào c nh neo đ n đoi túng. Bé Hoa không h đ c h ng m t chút t i n nghi nào trong tu i u th cho nên Ngọc th y th ng nó l m. Khi chia chác, bao gi Ngọc cũng l u ý u tiên cho bé Hoa. Nàng v n nh c nh hai th ng anh:

"Các con ph i th ng bé Hoa m i ph i, vì nó là k ch u kh nhi u nh t trong nhà. T i con đã có m t th i mu n chi đ c n y r i, còn nó v a đ t s a là ăn đ n tri n miên!"

Th ng khi đi làm v , vi c đ u tiên là Ngọc xem l i ba cái tô chia c m cho lữ tr . N u có tô nào còn th a m a n là đ t khoát trong ngày đã có chuy n, ho c có đ a m, ho c có đ a gi n l y không ăn. Th là Ngọc ph i m t công ki m thu c men ho c n n đ dành. Th nh tho ng Ngọc v n nghe bé Hoa kêu đoi. Bé ph n n là má th ng đ ph n cho bé quá nhi u khoai s u. Ngọc đoán, dù đ c chia ph n c n th n, nh ng đ a nào đó đ y tr c đã lén b t xén ho c đ i ph n c a nó. Nhi u l n bé gi n l y b ăn c ngày. Nàng h t s c b c b i nh ng không bi t làm sao...

T i nào kh e ng i, Ngọc tranh th t m r a cho lữ tr , n u cái gì cho chúng ăn thêm. N u có h p hành b n r n, ho c quá m t nh c, Ngọc c vi c r a s tay chân r i đi ng .

Nhóm vào vò gọt vò cày, công việc căng hơn nhiều. Công bọn giờ sáng là Ngọc c mọt nhóm mọt mọt dầy lo sủa sơn ra đống. Đêm nào cũng xẩy rơm xúc lúa tời khuya muộn rồi công ngói. Về nhà có lúc Ngọc c còn kíp kiểm soát xem máy đã đi đống chửa. Có đi u tời công, mọt vọt con mọt nhà, ngói mọt giờ ng thọt mà hàng tháng không nói chuyện vọt nhau đống công mọt lồi. Lúc Ngọc c ra đi thì lũ con chửa thọt c dầy, lúc Ngọc c trở vọt thì lũ con đã ngói công rọt!

Thọt ng thọt ng tiọt ng kọt ng nó ám nh Ngọc c đọt hải hùng. Ngọc c tọt ng nhọt họt nòng chọt p mọt là nó chuọt bọt vang lên. Mà nó đã vang lên, dù công mọt còn cay sè, Ngọc c không bao giờ dám nọt m gọt ng. Ngói tọt công bọt lọt a, Ngọc c vọt còn ngói gà ngói gọt. Nàng phọt kọt p lo công nọt c cho lũ con, cho nàng ăn trong suốt mọt ngày. Trên đống ng đi ra đống, nhiều lọt n Ngọc c bọt c xiêu vọt đọt sọt a chân xuọt ng bụn hoọt c vọt p ngã mọt hay. Mỗi đọt n khi thọt c sọt vọt t lọt n vọt công viọt c Ngọc c mọt i tọt nh họt n...

*

Chia thọt c ăn cho bọt n nhọt xong, Ngọc c rọt thêm mọt ít công vào tô bé Hoa và nhọt t bọt thọt c đọt n bọt vào phọt n bọt i theo công a mình. Trọt i càng lúc càng sáng tời khi n Ngọc c nôn ruọt t. Hôm nay đọt i bọt t đọt u đọt n đọt t trọt ng khoai lang. Theo công c đọt nh công a đọt i, bọt y giờ sáng mọt i ngói công phọt i có mọt t tời chọt làm. Giờ ít nhọt t cũng sáu rọt i rọt i. Liọt c nhìn mọt y đọt a con đang nọt m ngói ngon lành mà phát thèm, Ngọc c lọt m bọt m:

- Bọt t bao giờ mình lọt i có đống công mọt giờ công nhọt chúng?

Tọt ngày thành lọt p đọt i sơn xuọt t, chửa đêm nào Ngọc c ngói đống công thọt ng giờ c. Ngày nào Ngọc c cũng gọt n nhọt nọt m sơn p trên cánh đống, tời lọt i họt p hành tời khuya. Nói cho cam, đọt i làm cũng có nghọt giờ i lao, nhọt ng Ngọc c bao giờ cũng dùng thì giờ y đọt giờ t cái áo, khâu lọt i cái quần... Ngày nào đi làm nàng cũng có mang theo mọt mọt đọt linh tinh đọt giờ i quyọt t trong giờ thiên họt nghọt. Về nhà, đọt t lọt ng xuọt ng giờ công là nàng không mọt không mọt ng gì nọt a, công ngói nhọt chọt t. Đọt n bọt n giờ lọt i nghe tiọt ng kọt ng choang choang phọt i chọt ng mọt t mà dầy. Ngày nào cũng nhọt ngày nào, không lọt lọt t, không chọt nhọt t thọt bọt y...

Thọt nhọt ng đêm rọt i, Ngọc c mọt họt có đống công mọt giờ công mọt ng khá đọt p. Ngọc c nghĩ là giờ công mọt ng khá đọt p vì Ngọc c bọt t chọt c rọt ng mình có mọt ng gì đó mà đọt n khi tọt nh giờ công nàng thọt y còn vọt công vọt t công mọt giác lâng lâng sơn ng khoái. Ngọc c công nhọt xem nhọt ng không tài nào nhọt ra đống công mình đã mọt ng thọt y gì.

Ra khọt i công a Ngọc c vọt n tiọt c rọt ngoái nhìn ba đọt a con đang ngói. Bọt ng nàng thọt y thọt ng Sọt u nhọt y bọt t ra khọt i giờ công. Ngọc c im lọt ng nghiêng mình chọt thọt xem nó làm gì. Nàng thọt y nó nhanh nhọt n bọt công lọt i chọt nàng đọt phọt n cho chúng, giờ tô công a công hai đọt a đang ngói ra bọt c mọt y miọt ng bọt vào miọt ng rọt i đi tiọt u tiọt n. Ngọc c toan kêu Sọt u mà mọt ng thì lọt i thọt y thọt ng Tý, con đọt u công a nàng, cũng thọt c dầy. Nó cũng vọt i lọt i giờ tô công a hai đọt a kia mà bọt c bọt t mọt y miọt ng bọt vào miọt ng. Trọt i công i, nhọt thọt này thì con bé kêu đọt i là phọt i rọt i! Cái phọt n ăn nhọt nhọt công a nó cũng không còn trọt n vọt n nọt a!

- Thọt đống công, tời vọt hãy hay. Giờ phọt i tời chọt làm đã, trở rọt i!

Ngói công muộn giờ lọt mà đi cho xong, nhọt ng nàng bọt ng nghe tiọt ng cãi nhau đọt đọt i công a mọt y đọt a trọt. Có công tiọt ng công a bé Hoa nọt a, nó đang gào khóc.

Nọt i giờ n, Ngọc c toan trở lọt i đét cho mọt i đọt a mọt t roi. Nhọt ng Ngọc c chửa kọt p làm gì thì thọt y bé Hoa vùng chọt y ra khọt i nhà khóc bù lu bù loa. Nó công trọt n, chọt mọt c mọt t chiọt c xì líp đọt bọt n, hai dây xọt công sơn lọt ra đọt m đọt c.

- Má công i! Má công i! Sao ngày nào cũng bọt t con ăn toàn khoai sùng thọt? Cá công a con cũng ăn họt t công rọt i...

Thọt y Ngọc c trở lọt i, bé Hoa nọt m lẫn ra mà khóc. Ngọc c thọt y đau ruọt t quá. Lọt n này thì nàng thọt y rõ trọt công mọt t. Thọt đành liọt u trở đọt y chúng mọt t trọt n may ra chúng chọt a.

Th là Ng c ch y l i hàng rào b m t cảnh roi. Nh ng nàng ch t đi ng h n khi th y hai th ng con mình lẫn x vào nhau tính ăn thua đ . Th ng Tý tay c m con dao dài cán, th ng S u thì c m cái "m x y" nh n ho c. Ng c ho ng h t c can chúng ra, nh ng nàng suýt ăn nh m m t cái m x y. Th ng nào cũng nhanh nh sóc, Ng c không th nào b t đ c chúng... Ng c ng ng l i mà th trong khi hai th ng nh ti p t c đu i nhau sát s t. Ng c r t c c kêu la làng xóm nh ng hoàn toàn vô hi u. Nàng b t l c n m lẫn xu ng đ t khóc m lên khi n bé Hoa cũng đang n m v tròn m t thôi khóc đ ng d y ch y l i bên m . Th y án m ng đ x y ra nh ch i, kinh s t t cùng, Ng c gào lên:

- Bây gi t tao đi đã r i đánh nhau! Tý i! S u i! Bây gi t tao đi r i chém nhau!

M c k , hai th ng nh v n coi nh pha, v n dao qu m x y g t nh hai ki m khách tranh tài.

Sùng máu quá mà không làm gì đ c, Ng c đ p đ u xu ng đ t nghe bình b ch làm bé Hoa l i khóc ré lên. Thành linh Ng c ng i b t d y, ch y th ng vào bàn th ch ng, lôi cái t m khăn đ ph trên cái nh th quăng xu ng đ t, đ l ra khuôn m t m t thanh niên đ p trai m c quân ph c, nàng hét:

- Anh i là anh, sao anh ng i t nh b nh th ? M y đ a con nó đang đâm chém nhau sao anh c ng i t nh b nh th anh i là anh i!

R i Ng c l i lẫn xu ng đ t mà cheo khóc. Bé Hoa cũng ch y vào ôm l y m mà kêu đ n kh n gi ng:

- Má đ ng khóc n a má i! Má đ ng khóc n a!...

Gào chán, hai m con ôm nhau mà n m t i ch . Ng c đ a tay v v thoa thoa vào l ng đ a con gái bé b ng. Ch c sau ch còn nghe r i r t vài ti ng th dài c a Ng c và ti ng n c khóc c a bé Hoa. Bé Hoa đã ng . Ng c nh nhàng nâng đ u bé lên kê vào cánh tay mình r i n m yên.

B ng Ng c nghe ti ng l c c c phía đ u b p r i ti ng th ng Tý:

- T m b a nay mà còn ăn c p đ ăn c a tao n a tao chém ch t cha mày!

Ti ng th ng S u n i theo:

- T m t nay mày còn r t i tô đ ăn c a tao, tao đâm th ng ru t!

Lúc này Ng c m i bi t ch c tình hình đã yên, nàng không còn h i h p lo s n a. Nàng ti p t c n m im l ng, không m y khi nàng có c h i ngh ng i tho i mái nh th này... Ch c sau, Ng c m m t nhìn cái thân tr n đen đ u bé b ng c a bé Hoa, nàng r m y cái x ng s n c a bé, n c m t nàng l i trào ra. "Kh thân con tôi! N u cha con còn thì con đâu đ n n i!" Ng c nh th m r i b t giác nàng ôm bé mà hôn túi b i. Bé sung s ng xúc đ ng nũng n u:

- Má, con đói b ng!

- Khi nãy con ch a ăn à? N m ch c n a r i má d y l y c m cho ăn.

- Hôm nay má không đi làm h má? Má nhà v i con nhé! Khi nãy con ch a ăn chi h t má à. Con th c d y th y anh Tý đang gi tô c a con mà b c, con b t đ n thì anh Tý nói anh S u v a b c b t c a con nên anh b t ch c! R i hai anh đánh l n nhau...

- Th ngày th ng má đ c m nhà con ăn có no không?

- Má đ ít quá, khi nào cũng l ng n a tô nên con b đói hoài... Mà sao má c hay l a khoai s u và s n mà đ cho con v y? Khoai s u đ ng l m má i.

- Thôi, ch c n a má cho con ăn nhi u xôi v i tr ng n a...

Hôm kia chia đ c m y lon n p, Ng c đ nh vài hôm n a n u cho lũ con ăn m t b a. Hôm

qua tình cảm đi qua cánh cửa ng ng i ta cho vát ăn, nàng lái lám đác mát cái tráng đá rái. Quá lâu rái lũ con không đác ăn tráng, Ngác coi nhá mát món quà quý. Nàng trá háp lên cám rái chia cho bé Hoa mát náa, hai tháng anh mát náa.

Nghe nói sá đác ăn xôi vái tráng, bé Hoa mát sáng rá lên, vái vàng đáng bát dáy vái nám tay má mà kéo:

- Thá má dáy cho con ăn đi!

Ngác thá dài. Nàng uá oái đáng dáy theo con. Nàng tán ngán ngám nhìn bác chân dung cháng trên bàn thá, miáng lám bám:

- Anh tha thá cho em, nhiáu lúc em quá khá muán nái kháng. Vì nghĩ tái các con nên em phái gáng sáng thôi...

Bé Hoa giáng mát chá đái. Ngác cúi xuáng lám cái khăn đá rá sách bái rái phá lái ngay ngán trên bác ánh cháng. Bé Hoa nám láy tay nàng lái đi:

- Má cho con ăn cám tráng vái tráng gà đi má!

Ngác lái thá dài:

- Thá tay ra rái má làm cho con ăn!

Nàng đi tái cháng báp láa láy mát cái song nhôm, nháng lác xáo mãi không ra đác cái náp. Trác kia, nhà Ngác ván hay ká giá sám rát nhiáu song lán nhá đán hán mái cái. Tá ngày ra làm háp tác xã, nàng chá dùng mát cái náu cám và mát cái náu nác uáng, còn bao nhiêu đáu lau chùi sách sá úp lái trên cháng, không máy khi đáng tái. Quái lá nhá! Thá nàng đã cát nháng cái náp á đâu? Nàng giá tát cá nháng cái song lên và cáng ngác nhiên không tháy mát cái nào còn náp đáy...

- Sao lâu thá má? Má tìm cái gì thá? - Bé Hoa nôn nóng hái.

- Má tìm máy cái náp song mà đáy chá!

Bé Hoa xáu mát xuáng, nói nhá:

- Con nói má đáng nói lái anh Tý đánh con nghe, náp song anh Tý bán hát rái!

Ngác gián sôi lên, đánh đét mát bàn tay vào mông con bé:

- Thá này thì tôi chát mát, không thá sáng vái nhà này đác!

Nàng lái nám xuáng giáy giáa kêu khóc. Con bé bá đánh đau đáng nháng không dám hé miáng. Nó đáng trán trán nhìn má nó, đáng mái nó lái ngái.

Lúc áy cũng đã khoáng mái giá tráa, tháng Tý tháng Sáu ván còn lán đâu mát. Báng tá xa váng lái tiáng rao lanh lánh kéo dài cáa mát ngái đàn bà:

- Chai bao nhôm nháa dép đát bán... không...?

Bé Hoa náy giá nghĩ mình có lái làm má gián, báng đói mà không dám kêu, giá nghe tiáng rao lián lián thoáng láp công:

- Anh Tý bán cho bà đó đáy má ái!

Ngác nghe nói vái vàng vùng dáy. Nàng bá o bé Hoa:

- Con ra kêu bà áy vô đây má bán cho!

Bé Hoa muán làm vui lòng má, lát đát cháy ra ngõ. Trong khi đó, Ngác gom tát cá nháng cái song mát náp lái mát cháng náng, mang tát cá ra sân. Ngái đàn bà buôn chai bao nhôm nháa đang hán há quáy mát gánh theo chân bé Hoa vào tháy mát cháng song thì máng húm lên nháng không khái ngác nhiên, bà ta đán đá:

- Song đâu mà chá bán nhiáu thá! Sao lái bán đi? Tôi mua theo giá phá thái rá lám chá à!

Ngác tháy cái mát bà ta thì gián sôi gan, xáng giáng:

- Bà phái mua hát tát cá sá song này cho tôi! Không mua cũng chát vái tôi! Mua không? Bà nói đi cho tôi nghe!

Ngái đàn bà thoáng kinh ngác rái chát hiáu, nháng bà làm báng ngáng:

Một ngày ở nhà

Tác Giả: K2 Ngô Việt Tráng

Thứ Năm, 19 Tháng 4 Năm 2012 21:36

- Chị nói phải giá thì tôi mua, không phải giá thì thôi, chị vì cái gì mà dä våy?

Ngäc chị tay tháng vào mắt ngäng i buồn bao chäi:

- Chị buôn bán cũng phải có lợi äng tâm mắt chút chä! Chị lợi phải nhåy đäa con tôi bao nhiêu näp đem bán cho chị hết rồi bây giờ chị có cái song này tôi làm sao mà nåu näng đây? Bây giờ chị báo tôi làm chi với số song này?

- Đäa nào nó nói với chị tôi mua bao giờ? Hay nó bán cho ai đó chị?

Ngäc càng tức giận quay sang bé Hoa:

- Thế ngäng Tý bán cho mẹ này hay bán cho người khác?

Bé Hoa sợ hãi nói:

- Anh Tý bán cho mẹ này má à! Không phải bán cho người khác.

Trong khi hai bên đang to tiếng thì bà già Lành nhà hàng xóm chạy sang. Bà già Lành cũng chạy tay vào mắt ngäng i buồn ve chai cay cú:

- Con mẹ này đánh ác lắm! Bà kia mẹ cũng đừng tháng cháu tôi bao nhiêu dép trong nhà mẹ mua sạch. Báo hại chị nhà đi làm thì về không ai còn mắt chị cä đä räa chân. Bà t nhân đän thì thôi. Vùng này chị có mẹ mua chị còn ai thì đây nữa!

Ngäng i buồn ve chai thåy chị không đäc xuäng näc:

- Thì tình tôi không biết. Thåy thì nó bán tôi thì ngäng đä báo rồi tôi mới mua chị! Thì lợi rồi, thì nay gặp trẻ con bán gì tôi phải cần thì n. Khi nào thåy có näp còn dùng đäc tôi sẽ đem thì cho chị lợi a...

Nói xong, bà ta nhänhä bäc ra ngõ...

Ngäc nói với bà già Lành:

- Phải nói cho con mẹ biết chị còn khuya mẹ ta mới đem näp thì cho mà lợi a. Khi nào cần thì nhä thä gä cái khác cho rồi.

Bà già Lành tiếp lời:

- Nguyên do cũng thì mẹ tháng bán cà rem nữa! Coi chị ngäng thì nó còn xúc gạo mà đäi nữa đó. Ai chị tháng cháu tôi báo báo mắt lợi näng. Mình không đä gạo ăn, thä mà nó đem mắt lon đäi mắt cây cà rem mới khä chị!

Ngäc lợi cäu ngao ngán:

- Thì buổi đói khä nó sinh ra thä bác lợi. Tôi chán lợi mäng. Con mình nó quá thèm đi nó phải làm bằng. Bác nghĩ nhä tôi cä tháng nay ngày nào cũng đi buổi khuya, thì mắt mắt với, suốt ngày chúng mua näng thì làm, giờ chúng sao đäc? Thì đän näng cä tháng nay tôi không hä thì mäng đäc cho chúng, cũng không nói đäc với chúng mắt lợi. Mình về thì nhà thì chúng ngäng cä rồi biết làm sao!

- Thế sáng nay cô đäc nghä à?

- Đầu có, sáng nay đäi báo đäu đän đät trẻ ngäng lang, tôi däy quá trẻ nên liäu nghä luôn đó chị! Thì sao thì sao, cũng là đäp đä thì mäng a cho mẹ y cháu mắt báo a.

Nàng chị bé Hoa:

- Bây giờ ban ngày ban mắt mắt thì thäng rõ, lợi ngäng chị cũng đóng cä mắt lợi pä đät dày! Thì, đä má vô näng cho ăn nghe! Chị con đói lợi mäng há?

Bé Hoa mắt sáng lên nhäng im lợi ngäng, khä gät đäu.

*

Ngäc lợi quä trẻ ngäng cät làm đôi, báo vào chén bé Hoa mắt näng. Näa quä còn lợi, Ngäc lợi cät làm hai lợi näng đä vào hai chén xôi cäa Tý và Säu.

Bé Hoa nhìn miäng trẻ ngäng đä trên chén xôi không chị pät. Ngäc với thích thích với thì nghiäp theo dõi thái đä cäa bé. Đäi với vùng quê này, dù nghèo ngäng mäng, ngäng i ta thäng thäng ngäng vän có chút thät đä ăn. Con chim, con chuột đäng, con chäng đầu cũng có, đôi khi không

Một ngày nghỉ ở nhà

Tác Giả: K2 Ngô Việt Tráng

Thứ Năm, 19 Tháng 4 Năm 2012 21:36

tìm mà đác. Mẹ y đáa nhá ván có thá câu đác vài con cá nhá. Nháng tráng thì lái thuác loái xa xá phám, nhát là đái mát trá con.

- Con ăn đi!

Nghe mẹ nói, bé Hoa kéo ngay chén xôi về phía mình. Bé cháa ăn xôi mà gáp ngay miệng tráng đáa lên miệng. Nó liám táng chút ván vá trên phán ngò đá rái liám phán ngò tráng láng trán nhá má. Nó chép miệng vài lán rái bát đáu khái táng chút.

- Ăn đi káo đá hát!

Bé Hoa bá tám cá miệng tráng vào miệng rái nhìn mẹ mà cái. Bé ngám nó mát chác rái nhá nhá mà nuát. Nuát xong, hình nhá bé tiác rá mình đã ăn quá vái. Nó đáa đáa láa gáp táng chút ván đá vá rái trên chén xôi mà nhám nhi. Ngác bát đáu ăn, mùi cám náp thám thoá háp đán lám nháng bé Hoa ván cháa ăn. Đôi mắt bé thám thám liác nhìn hai miệng tráng trên chén cáa hai tháng anh. Ngác tháy thá nói:

- Không đác há nhá váy!

Nàng toan láy đáa đáy hai chén kia lái mang đá vào chá khác. Nháng rái cám lòng không đáu, nàng nói vái bé:

- Thôi, cho gáp luôn cá hai miệng đi! Chác tái nó vá nhá không đác nói chi hát mà nán!

Bé Hoa sung sáng gáp ngay mẹ y miệng tráng. Nó ăn vái vàng nhá đá thá tiêu tang tích, sau đó bát đáu ăn xôi.

Cũng may cho bé, náu chám hán mát tí thôi là nó mát phán bái đáng phá trái. Mẹ y phút sau hai tháng bé váa reo cái hán nhiên váa cháy sáng sác vào nhà.

- Má không đi làm à?

- Nhà có bận nuôi! Tá nay bận lo đi làm đá nuôi tao!

Không đá ý đán lái mẹ, cá hai đáa láp tác sá xuáng, mái đáa báng mát chén. Chúng ăn háng hác nhá sá không káp tàu. Ngác nhìn tá đáu đán chân táng đáa. Đáa nào trông cũng nhá dân Tháng, tá thân thá đán áo quán không có gì coi đác. Ngác lác đáu:

- Ăn xong rái ra tôi tám cho!

Trong khi tái nhá tiáp tác ăn, Ngác chuán bá trác hai thùng nác và xà bông.

- Ra đây cáu cá!

Tháng Tý bá má lái ra tám đáu tiên. Nàng đái nác, xát xà phòng kháp thân nó rái bát đáu ká cá. Nàng ká thát ká kháp mái nái trên thân khián tháng bé đau nhát cá tác cái né qua tránh lái lián lián. Vài lúc nó phái hét lên. Nhiáu lán Ngác phái phác vào mông nó bám báp. Nác đái cháy xuáng đán ngòm. Ngác ká cá đán mái tay mà không sao làm sách đác cái thân hình bám đáy đát quá lâu ngày ăn vào láp da chai náng đán khát. Tám gán hát thùng nác mà cái cá tháng Tý ván còn nhám nháp đán bán. Ngác lác đáu kêu:

- Mẹ nát má sách tái bận phái nghá thêm ngày mai náa! Đát bám cá láp dày trán nhá da lán tao không cách chi ká cho nái!

Bà già Lành hàng xóm đi ngang nhà nghe váy đáng lái nói:

- Này, cô Ngác cái, tôi bày cho! Cô hãy kiám mát miệng giá nhúng vào đáu háa thì cái gì cũng ká đi đác hát.

Ngác quay lái nhìn hai đáa kia:

- Sáu, vô xách chai đáu hôi ra đây. Con Hoa đi láy cái áo rách!

Quá thát khẩn nhúng đáu háa rái chái ghát cáu trên thân ngái hiáu nghiám vô cùng, chái đán đầu nó sáng ra nhá da mái cáo đán đó. Ngác chái mát chác thì thân hình tháng Tý hoàn toàn đái khác...

Nhá cách dùng giá nhúng đáu háa đá lau, vác tám cho tháng Sáu và con Hoa đá dáng hán. Váa tám xong, hai tháng nhá lái vái lán mát.

Một ngày ở nhà

Tên: K2 Ngô Việt Trung

Tháng: 19 Tháng 4 Năm: 2012 21:36

Bé Hoa coi bộ thoải mái hẳn hoi, nó ngó lên trên tùm lùm trên cây, tay cầm ống chân bắt bàn chân trong hủ lên nhìn rồi nói khoe:

- Cái bàn chân nó "mới" quá chớ ng chớ ng!

Ngồi cựa cựa, cúi hôn đầu bé Hoa một cái rồi nói:

- Thôi, con đi chớ khác chớ, đi mà còn giữ quần áo, lâu lâu mà mới về nhà đi cựa cựa ngày...

Ngô Việt Trung